

Bilag 2.

Besvarelse af spørgsmål fra folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Forhøjelse af grænsen for underretssager).

Spørgsmål:

Hvad er begrundelsen for sammenkædningen af forhøjelsen af underretsgrænsen og forhøjelse af grænserne i § 482, stk. 2, og § 595, stk. 1?

Svar:

Beløbsgrænsen i § 482, der er afgørende for, om en begæring til fogeden om eksekution skal være skriftlig, har hidtil været fastsat til samme beløb som grænsen mellem under- og landsretssager.

Beløbsgrænsen i § 595 er afgørende for, om landsrettens afgørelse vedrørende tvist om fordelingen af auktionssummer kan ankes til højesteret. Den blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 209 af 23. juli 1932 og

fastsattes da til samme beløb som grænsen mellem underrets- og landsretssager, nemlig 1.000 kr. Beløbsgrænsen forblev uændret i 1946 og 1953, da underretsgrænsen blev forhøjet til henholdsvis 2.000 og 3.000 kr., men blev i 1965 forhøjet til 6.000 kr. i forbindelse med en forhøjelse af underretsgrænsen fra 3.000 til 6.000 kr.

Der er ingen nødvendig sammenhæng mellem grænsen for underretssager og beløbsgrænserne i § 482, stk. 2, og § 595, stk. 1. Grænserne er dog alle udtryk for ønsket om at indføre visse særregler for sager af mindre økonomisk betydning, og justitsministeriet finder det rimeligt, at de reguleres på samme måde.